

Ang Pambihirang BUHOK ni LOLA

שערותיה של לולה

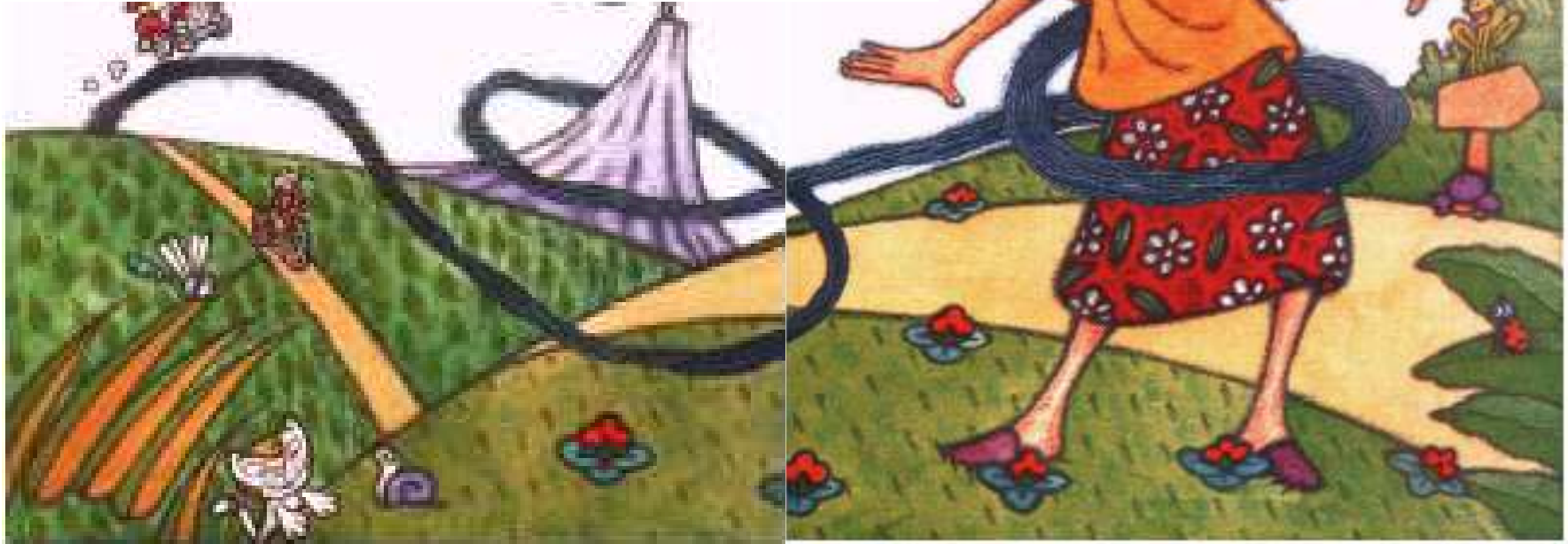
Kuwento ni/Story by RENE VILLANUEVA
Guhit ni/Illustrations by IBARRA CRISOSTOMO

האופי המיוחד של נשי פיליפינו מוכר
לכל אורך ההיסטוריה. לא מעטות היו
לגיבורות ידועות כמו גבריאלה סילנג,
טנדנג סורה, תאודורה אלונזו
ואחרות.

איך ניתן להסביר את אופיין המיוחד
של הנשים האלה? האם זה האוויר
שהן נושמות? או קרני השמש
שנותנות להן את עורן השחום? אולי
המים שהן שותות?
היום אספר לכם מדוע הן חזקות כל
כך. זה התחיל לפני זמן רב..

המוצא של כולן הוא מאישה ששמה לא ידוע. כולם קראו לה לולה. היא נקראה לולה על ידי אנשי הנהר. היא נקראה לולה על ידי אנשי המישור ועל ידי אנשי ההר. היא הייתה לולה לכולם. המיוחד בה היו השערות שלה. אומרים שכאשר שחררה אותן, אורכן היה קילומטר, אך איש לא היה בטוח בכך. כי שערותיה היו כל כך מתולתלות שאילו הייתה פורשת אותן אפילו ברחוב הארוך ביותר של הכפר, איש לא יכול היה למדוד אוחו

החוזק והעובי של שערותיה היו מיוחדים.
מילדותה לא נפלה ולא נגזרה אף חתיכה
מהשערות האלה. והן גדלו ללא גבול.
אפילו אם נתפסו בחבל כביסה. אפילו אם
הסתבכו בין החזרן. אפילו אם להבות
לחכו אותן. שערות של לולה היו חזקות
מדי. וכך הן צמחו בלי סוף.
יום שלם היה נחוץ כדי לנקות את
שערותיה עם קליפת העץ גוגו. שבוע
שלם הן התייבשו, אך ללולה זה לא גרם
כל מטרד. גם כששערותיה נוקו ויובשו,
יכלה בינתיים לטפל ברגליים שבורות או

אפילו כשלולה הייתה כבר בת מאה
וחמש, שערותיה היו עדיין שחורות.
לא הייתה לה אפילו שערת שיבה
אחת.

המלכה הייתה חכמה ונחמדה ויפה וטובה ונדיבה

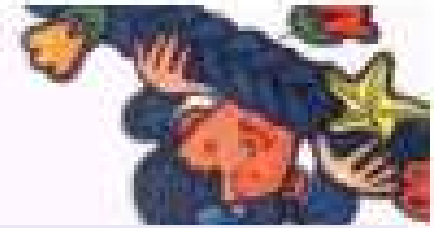

מומחים רבים חקרו את שערותיה
בהתפעלות.
"השערות שלך הן מיוחדות מטבען!"
אמר מדען קרח אחד שנחשב לגאון.
"הסוד שלהם הוא בשמן אגוזי קוקוס"
אמרה לולה.
"זה בטוח מיץ הלימון מעורב בטללי
הבוקר" אמרה אישה אחת.
ואחרים הוסיפו בלחש: "אולי זה
לאמבאנוג – יין הדקל."

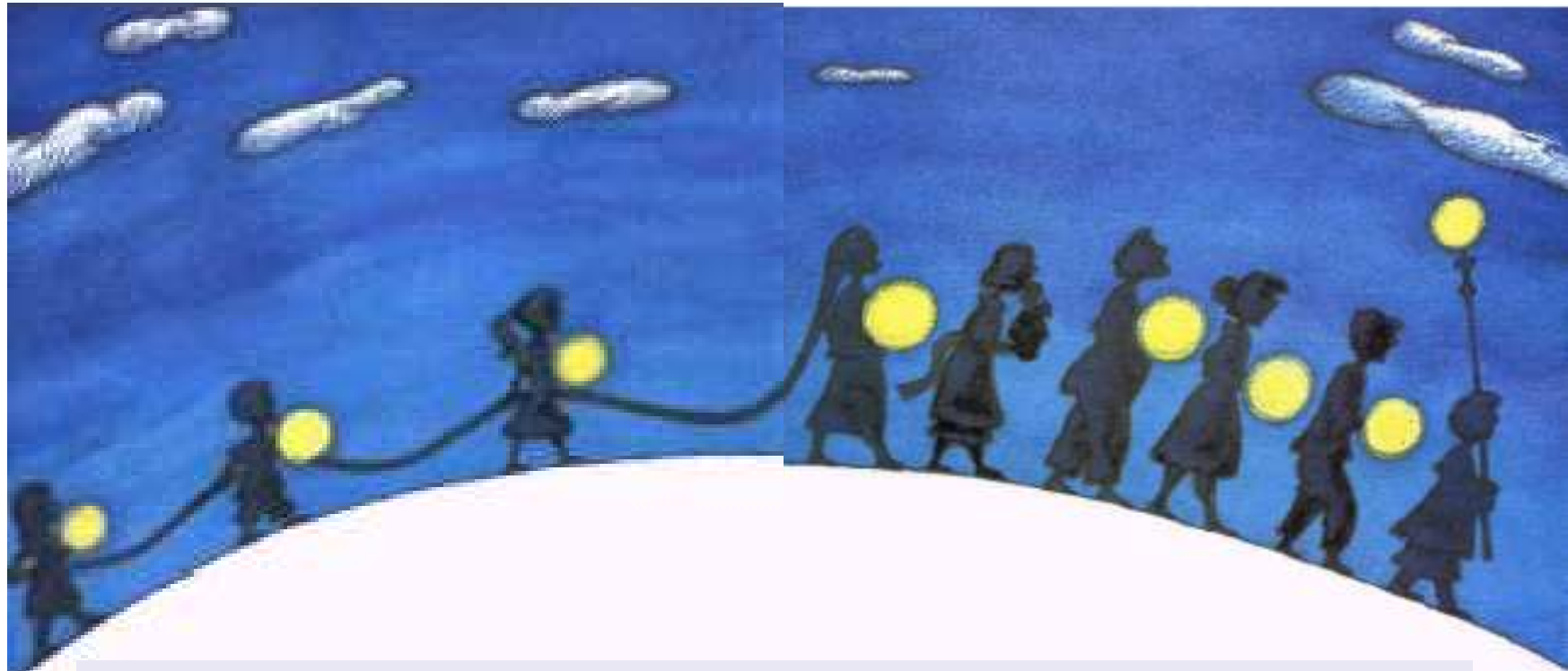
אך היא גם לא אהבה
אותם יותר מדי
חופשיות. היא לא
אהבה שגדילי שערות
יבלטו מהצמות. כל
קשר בצמותיה חייב
היה להיות באותו הגודל
– ארבעה אצבעות אורך
– לא פחות ולא יותר.

כל מטר של שערותיה היה קשור עם ענק מצדפי
ים. ביניהם היו עוד צדפים, פרחי יסמין וסמיקולה,
וילדים שובבים קשרו אליהם גם עטיפות של
סוכריות.

לולה קשרה את שערותיה בצמות. לקח שלושה
שבועות לעשות צמות משערותיה. בתה, חתנה
והנכדים קלעו את שערותיה לפי התור. לפעמים כל
הכפר עזר.
היא הקפידה מאות על הצמות שלה. היא לא אהבה
שיהיו הדוקות מדי. זה גרם לעיניה להתערפל.

כולם דיברו על שערות של לולה, במיוחד בזמן החגים שבכפר. שערותיה היו ארוכות יותר מכל תהלוכה. ומספרן היה גדול יותר מקולות שקיבלו אלה שרצו להיות נבחרי ציבור.

בחגים לולה קשרה את צמותיה בצרור
מפואר. מאוד לפי האופנה. עם מסרק
קטן שקישט את הצרור כמו כתר של
מלכה.

יום אחד פשטה שמועה שסידרת טייפונים
מתקרבת לכפר. כולם התכוננו לכך. הכפר כולו
התאחד. חיזקו את גגות הקש, תמכו את
הקירות במוטות חזקים. כל משפחה צברה
מלח, אורז, דגים מעושנים ושמן. כל משק בית
התכונן לגרוע ביותר.

כולם נבהלו כשהופיעו עננים כבדים מלאים גשם. זו הפעם הראשונה שראו עננים כל כך שחורים. פעם הראשונה שהם היו כל כך עבים וגדולים. כשהרוח התחילה לילל, כל הכפר רעד מפחד. הם ידעו שההכנות שלהם לא יעמדו בעוצמת הטייפון המתקרב. כשהרוח התחזקה, בני המשפחות חיבקו זה את זה בדמעות. הם האמינו שעוד מעט הטייפון יהרוס את בתיהם. אחד-אחד יעקרו העצים מהקרקע. יהרסו כל השדות ויערות.

לולה לא אמרה נואש. כשהרוח יללה
והגשם שטף אמרה לכפריים לקשור
את כל בתי הכפר לשערותיה. אפילו
את בית הועד והכנסייה, אפילו את
מבני השוק וזירת קרב התרנגולים.

הרוח שחררה כמה גדילים משערותיה של לולה.
הרוח כעסה מאוד על מה שלולה עשתה. אך זה
דווקא מצא חן בעיניה של לולה. היא קשרה לגדילי
שערותיה החופשיים את החזירים, עזים ופרות.
במשך שישה חודשים עברו את
הכפר חמישה עשר טייפונים. רק
ימים אחדים בין אחד לשני. בדיוק
הזמן כדי לקשור מחדש את הכל
לשערותיה של לולה.

מעולם לא פגשתי את לולה. אך
ידוע לי שכל אגדות, שירים או
סיפורים עליה ועל שערותיה
הנפלאות הם אמת לאמיתה.
רק הביטו על האמהות, הדודות,
בנות-הדודה והאחיות שלכם. ראו
כמה חזק חן נוהגות בכל בעיה.
במיוחד בזמן המשבר.
יש אפילו אומרים: "פינאיס'
הנשים הפיליפיניות הן הגברים
האמיתיים של הארץ שלנו."

